

prima instanță, Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud: N. Corcea)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, Iu. Cotruță, L. Pruteanu)

ÎN C H E I E R E

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Burdujan Irina,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Burdujan Irina
împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Departamentul
Trupelor de Carabinieri cu privire la anularea ordinului de sancționare,
împotriva deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău prin care
a fost respins apelul declarat de Burdujan Irina și a fost menținută hotărârea din 20
decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău

c o n s t a t ă :

La 07 octombrie 2016, Burdujan Irina, reprezentată de avocatul Istrate Angela,
a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al
Republicii Moldova, Departamentul Trupelor de Carabinieri cu privire la anularea
ordinului de sancționare.

În motivarea acțiunii a indicat că a activat în cadrul corului de camera “Credo”
al orchestrei Ministerului Afacerilor Interne al RM, Departamentul Trupelor de
Carabinieri. Prin ordinul DTC nr.13-ef din 02 februarie 2015, i-a fost acordat
concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, și anume
până la 02 august 2016.

Reclamanta a mai indicat, că temei pentru concediere a servit faptul că după
expirarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului nu s-a prezentat la
lucru, însă absența de la serviciu a fost motivată, deoarece, a fost nevoită să plece
la Londra din motive familiale. Ulterior i s-a făcut rău și a fost programată la
medic. Plecarea la Londra a fost posibilă doar pe data de 07 august 2016 din
motive independente de voința sa, iar la data de 11 august 2016 a revenit în țară și
a depus explicațiile necesare.

Astfel, consideră că actul administrativ este unul ilegal în fond, emis contrar
prevederilor Legii.

Solicită Burdujan Irina anularea ordinului nr.186-ef. din 18 august 2016 de sancționare privind eliberarea din serviciul militar înainte de expirarea contractului din funcția de maistru de concert în cadrul corului de camera “Credo” al Orchestrei Model a Departamentului Trupelor de Carabinieri a Ministerului Afacerilor Interne al RM, grad militar –plutonier adjutant, pentru încălcarea prevederilor art. 35 lit. al Legii cu privire la statutul militarilor și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 20 decembrie 2016 acțiunea a fost respinsă.

La data de 04 ianuarie 2017 Burdujan Irina a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Burdujan Irina și a fost menținută hotărârea din 20 decembrie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău

La 08 iunie 2018, prin trimitere poștală Burdujan Irina a declarat recurs împotriva deciziei din 19 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului Burdujan Irina a indicat că consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante soluționării cauzei, precum și a aplicat eronat legea.

A relevat că instanța de apel la adoptarea soluției contestate eronat a interpretat dispozițiile pct. 5 lit. c) din Regulamentul disciplinei militare, conform căruia disciplina militară pune în fața fiecărui militar următoarele obligații: c) să respecte jurământul militar și prevederile regulamentelor militare, să execute necondiționat, întocmai și la timp ordinele comandanților (șefilor), fiind responsabil de modul în care îndeplinește misiunile încredințate.

Astfel, instanța de fond a reținut la adoptarea hotărârii concluziile procedurii disciplinare, care nu au fost prezentate și cercetate în cadrul examinării cauzei în instanța de fond.

În atare circumstanțe, instanța incorect a considerat că pentru deplasarea peste hotarele țării a militarului care nu este în funcție este imperios necesar ca deplasarea propriu-zisă să fie aprobată. Or, instanța eronat a interpretat prevederile legii, deoarece obligațiile imperative ilegal au fost reținute deoarece reclamanta nu a efectuat serviciu în funcție astfel acordul prealabil, de către conducătorul structurii, nu era necesar.

Respectiv, de către instanță, au fost interpretate ilegal dispozițiile art. 5, lit. c) din același act normativ. Nerespectarea prevederilor regulamentelor militare și neefectuarea întocmai și la timp a ordinele comandanților, motiv pentru care sancționarea acesteia cu eliberarea din serviciu militar prin contract este una ilegală și lipsită de fundament juridic.

La fel, instanțele nu au apreciat că de către reclamantă nu au fost comise careva delikte care discriminează titlul de militar, dat fiind faptul că prin Ordonanța Procurorului din 07 septembrie 2016 împotriva sa s-a dispus refuzul de a porni o cauză penală pe faptul de neîntoarcere la timp din concediu. Faptele stabilite în, cursul cercetării penale și disciplinare pornite împotriva reclamantei, denotă motive întemeiate pentru care ultima a fost în imposibilitate de a se prezenta la serviciu.

A menționat că, ordinul contestat a fost emis și fără a ține cont de faptul că de către reclamantă a fost depusă cererea de prelungire a concediului până la atingerea copilului a vârstei de 6 ani, care era depusă la momentul emiterii ordinului și care a fost lăsată fără soluționare.

Deci, concedierea sa a avut loc pentru acțiuni și fapte pe care ea nu le-a comis, iar pârâtul a cercetat cazul neobiectiv, având inițial tendința de a o supune răspunderii disciplinare.

Recurenta a solicitat casarea hotărârii din 20 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău și a deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

La 03 aprilie 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei din 19 decembrie 2018 (f.d. 161).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Burdujan Irina, la 08 iunie 2018 împotriva deciziei instanței de apel din 19 decembrie 2017, este depus în termen, în situația în care la materialele dosarului date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent lipsesc.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că argumentele Irinei Burdujan invocate în cererea de recurs nu cad sub incidența nici unui din temei de declarare a recursului prevăzut la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CtEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Burdujan Irina, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Burdujan Irina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat